

Добродошли у земљу политичких чуда! Добродошли у Србију у којој је данас, веровали или не, скоро све мање-више политички дозвољено! И где више ништа није чудно и немогуће. Бар када је о политици реч. А ни срамотно. Једноставно, срушени су сви политички табуи. А и морал је одвећ мртав. Уосталом, и коме је потребан ако само опомиње и неугодно подсећа. И то баш на деведесете. Тако, политичка проституција и идеолошка прељуба и флерт посташе свакодневица српске политичке сцене, све озбиљније претећи да створе својеврсни преседан сваког будућег политичког „општења“. Све те, до сада невиђене појаве су, како „вешто“ примећују неки појединци, донекле похвалне и очекиване. Једноставно речено, оне представљају знак нашег непоколебљивог и чврстог опредељења за тај толико жељени, а опет никада дочекани евро-циљ. На крају крајева, све то што се данас подиже на пиједестал а неспретно се назива изнуђеним „националним помирењем“ и неодољиво подсећа на атмосферу „црвених амстердамских фењера“, у интересу је наше муке, „наше евро-ствари“, и надасве свеколиког државног, па чак и ширег регионалног просперитета, слажу се они као један у ставу.

И онда када се сви ти „зацртани национални циљеви“ имају у виду, није на одмет сагнути се и истрпети, пристижу уверавања са разних страна. Да, истрпети чак и социјалисте, ако је то потребно. Те дивне, „новорођене“ социјалисте. Не, нису они баш толико лоши како смо уображавали све ово време. У ствари, никада и нису лоши. Насупрот томе, одувек су били дивни и привлачни, само ми то некако нисмо примећивали. Каква неувиђавност са наше стране. Заиста неопростиво. Ако ништа друго, бар сада све то примећујемо и бар нам је сада много тога постало јасно. А за праву љубав никада није касно. Ето и «први човек Јагодине» је леп и привлачан. Али стварно! А што је најважније, човек је еуропејац. Прави примерак. Види се. Некако одише европски. А богами и звучи. Просто речено, прави „проверени“ човек за нашу евро-ствар. Да ли је можда управо он тај толико чекани и славни вођ који ће Србију повести путем благостања и берићета, а ког опева увек актуелно «Креманско пророчанство», оправдано се питају пословично нестрпљиви грађани Србије. Сасвим је извесно да ће кроз одређено време, остати мало тога што неће бити политички прихватљиво и «нормално». И сасвим је извесно да готово више ништа неће бити окарактерисано као „политички некоректно“, „ретроградно“ или „назадно. Ко ће се усудити да лепи такве и сличне етикете? И ко ће се дрзнути да коригује политички некоректне, а да при том не страда? Једноставно, тако нешто више неће бити „ин“ у Србији. Нажалост, многи, који су током свих ових транзиционих година ухљебљење налазили у разноразним „невладиним удругама“ за спочитавање политичке некоректности и преиспитивање „неславне српске прошлости“, мораће да потраже неке нове и „отменије“ послове. Јер ће причанија о деведесетим ускоро постати тотално забрањена и цензурисана. Чак и на «слободном и ружичастом» Б92. Просто, такве приче више «не пију воду». Неко ће се досетити да је зарад «ради мира у кући» потребно укинути и емитовање „Инсајдера и Бранкице“ и „Цециног Пешчаника“. Које су више потребне такве „штрчеће и непријатне“ емисије, које шире политичку нетрпељивост? Једноставно, ништа не сме да квари идилу и «природни савез» унутар нове „црвено-жуте Владе“. Чак ни досадни филмови о „береткама“, епизоде о „шверцу Марлбора, нафте, оружја“, о санкцијама. Да се разумемо, ништа од тога се није ни дешавало на овим просторима. Све је то била велика обмана, драги наши суграђани. Све смо вас лагали како бисмо дошли на власт. При том, нисмо питали за цену. А ни

Мир, мир, Мир(а), нико није крив!

Пише: Вања Ј. Вученовић
недеља, 06 јул 2008 12:11

Ивица није. Рекли смо да нећемо сад о моралу. Јер о мртвима све најбоље!
Зато сада колективно са усхићењем узвикујмо! Да, сви до једног драги грађани Србије.
Живеле Деведесете, живели Ивица, Мира и Слоба, живео добри син Марко! Живело
Национално помирење! Живела Европа и социјална правда! Живела колективна
амнезија! Живеле Фотеље!
(аутор је уредник сајта Српска аналитика)

Нови Сад, 02.07.2008.